

Предание за тютюна.

Незапомнени сж времената откакъ човѣчеството е започнало да употребява тютюна. Най-напрѣдъ е забелѣзано пушенето у червенокожитѣ племена въ Америка, дето е отечеството на тютюна. А въ Европа е билъ пренесенъ 70 години следъ откриване на Америка. Европейцитѣ най-напредъ привикнали на пушенето му, а следъ това почнали да го отглеждатъ.

Съ какво е обърнало вниманието на хората тютюневото растение, та сж почнали да го пушатъ, не се знае. Обаче, сжществуватъ две предания, които се мжчатъ да отговорятъ на това. Първото предание е отъ червенокожитѣ племена. То разказва следното:

„Веднажъ двама ловци убили единъ дивечъ и го опекли на единъ хълмъ за обѣдъ. Тогава отъ небето тихо се спусналъ облакъ, отъ които излѣзла една мома. Ловцитѣ помислили, че тя е духъ, когото примамила миризмата на печеното и предложили на момата езика на животното, като най-сладко парче. Момата изяла малко отъ него и за благодарност казала: Благодаря ви сърдечно добри и гостоприемни хора. Когато се изминатъ 30 месеца, елате тукъ отново, ви ще намерите тука неградата си“. Следъ това момата хвъркнала. Когато дошли индийцитѣ пакъ на това мѣсто следъ уреченото време, видели тамъ тютюневото растение. Ловцитѣ като разгледали това растение, помисли, че Богъ го изпратилъ и му приписали чудодейни свойства: то (тютюневото растение) съединявало човѣка съ духоветѣ, прибавяло мъжество въ боеветѣ, разгонвало злитѣ духове, грамотевицата и пр.

Следъ това индийцитѣ почнали да го пушатъ. Упоени отъ пушенето, тѣ заспивали, дълбоко и сънували сладки сънища за боговетѣ си. Това упояване и сънуване е твърде много спомогнало за бързото разпространяване на навика да пушатъ всички диви племена.

Второто предание е по-ново. Споредъ него тютюна е произлѣзълъ по слѣдния начинъ.

„Пророкъ Мохамедъ вървѣлъ изъ пустинята и